

Arrest

nr. 127 909 van 6 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERHAEGEN, loco advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 februari 2014 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 16 mei 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 22 mei 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 6 juni 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiit van Arabisch origine te zijn. U bent afkomstig uit Nasseriya (provincie Thi-Qar), Zuid-Irak.

U verliet Irak op 18 juli 2011 en reisde door naar België, waar u op 1 augustus 2011 een eerste keer asiel aanvraagde. U verklaarde van eind 2004/begin 2005 tot begin 2011 bij de Iraakse politie gewerkt te hebben, en hierdoor problemen gekregen te hebben met de radicale sjiitische milizie 'Tair Allah'. In februari 2011 kwamen onbekende mannen naar uw huis op zoek naar u. Toen ze u niet vonden namen ze uw broer M.(...) mee, die ze vervolgens gedurende drie dagen vasthielden en mishandelden. Op hulp van uw overste kon u evenmin rekenen. U dook daarop 5 maanden onder bij familieleden op het platteland van Thi-Qar. Hoewel niemand u in die periode thuis nog kwam zoeken, besloot u toch Irak te ontvluchten. Het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) weigerde u op 29 november 2011 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende hier tegen beroep aan maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS in haar arrest van 16 maart 2012.

U keerde niet terug naar uw land, maar vertrok omstreeks juli 2012 naar een vriend in Zweden. U diende ginds een asielaanvraag in op 6 augustus 2012. U werd uiteindelijk op 24 februari 2014 vanuit Zweden naar België teruggebracht, waar u op 25 februari 2014 een tweede asielaanvraag indiende. Als nieuw element haalde u de moord op uw broer M.(...) in oktober 2013 aan, aangezien uw familie vermoedt dat hij gedood werd omwille van uw vroegere politiefunctie. Op 7 maart 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van in overwegingname. Tegen deze beslissing ging u niet in beroep.

Op 16 mei 2014 diende u een derde asielaanvraag in. Als nieuw element legt u volgende documenten voor: de overlijdensakte van uw broer, een verslag van het politiekantoor overgemaakt aan de correctionele rechtbank te Nasseriya en een verklaring van E.(...) J.(...) D.(...) (uw vader) en zijn verslag van verhoor. U beroept zich eveneens op de actuele veiligheidssituatie in uw regio, Nasseriya, gelegen in Zuid-Irak.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er moet door het CGVS worden vastgesteld dat u zich in uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. U legt als nieuw element documenten voor betreffende de dood van uw broer.

U geeft in uw derde asielaanvraag aan dat uw broer M.(...) vermoord werd door onbekenden, en dat dit het gevolg is van uw vroegere politiewerk. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u zelfs niet aannemelijk had kunnen maken dat u ooit als politieagent in Irak gewerkt zou hebben. Daardoor kon ook aan de verdere door u beweerde problemen geen geloof gehecht worden. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging niet in cassatieberoep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw tweede asielaanvraag, waarin u de moord op uw broer naar voor brengt, kon u zich enkel baseren op vermoedens van uw familieleden dat u de verantwoordelijkheid zou dragen voor zijn dood aangezien u in uw tweede asielaanvraag stelde dat het niet geweten was door wie hij werd vermoord, u kon toen amper iets over de dood van uw broer vertellen en wist zelfs niet of er een onderzoek gebeurde door de politie (verklaring meervoudige aanvraag, 25/02/2014, punt 15).

In uw huidige asielaanvraag legt u de overlijdensakte, de overlijdensakte van uw broer, een verslag van het politiekantoor overgemaakt aan de correctionele rechtbank te Nasseriya en een verklaring en verhoor van uw vader E.(...) J.(...) D.(...) voor. Dient echter te worden opgemerkt dat deze stukken reeds op 8 oktober 2013 werden opgemaakt. Dat u tijdens uw tweede asielaanvraag op 25 november 2014, meer dan een jaar na de moord op uw broer en het opstellen van deze stukken, geen weet had van het bestaan van deze documenten kan niet worden aanvaard. In uw tweede

asielaanvraag verklaarde u immers dat u maandelijks, of zelfs meer, contact had met uw vader in Irak (verklaring meervoudige aanvraag, 25/02/2014, punt 20). Dat hij u dan niet op de hoogte zou hebben gebracht van de bijzonderheden van de dood van uw broer en het bestaan van voormelde stukken - waaronder zijn eigen verklaring -, kan echt niet worden geloofd. Ook in huidige asielaanvraag stelt u maandelijks contact te hebben met uw moeder (verklaring meervoudige aanvraag, 22/05/2014, punt 20). Onder geen beding kan worden verantwoord waarom u deze documenten niet eerder kon voorleggen of op zijn minst er melding van maken, dit gelet het belang ervan in het kader van uw opeenvolgende asielaanvragen.

Bovendien moet worden vastgesteld dat met betrekking tot de nieuwe documenten die u - weliswaar laattijdig - aanbrengt ter ondersteuning van uw asielmotieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de bewijswaarde van alle Irakese documenten relatief is, aangezien deze gemakkelijk zowel in Irak als daarbuiten illegaal kunnen worden verkregen.

Aangezien u in uw derde asielaanvraag volhardt in uw initieel vluchtrelaas en de asielmotieven van de eerste asielaanvraag, die eerder als niet aannemelijk werden beschouwd, mag van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die, in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het veau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Thi-Qar te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat Babil de Zuid-Iraakse provincie is waar zich het meeste geweld voordoet en dat het geweld er in de afgelopen maanden in negatieve zin geëvolueerd is. Het geweld concentreert zich voornamelijk in de stad Hilla. Hier vonden een aantal zware aanslagen plaats, waarbij de sjiitische bevolking uitdrukkelijk geïsoleerd werd.

Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overige Zuid-Iraakse provincies in mindere mate getroffen worden door de toename van geweld die in 2013-2014 in Irak plaatsvindt. In 2013 deden zich in de stad Basra een beperkt aantal aanslagen voor, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Tegelijk waren er berichten dat geweld gepleegd werd tegen de soennitische minderheid in Basra-stad. Van een wederopstanding van de sjiitische milities in de stad is er echter geen sprake. In de heilige steden Kerbala en Najaf werden in 2013 weliswaar een aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd, doch het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. Sinds begin 2014 deden zich in de provincies Kerbala en Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de veiligheidssituatie in de provincies Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar en al-Muthanna, niettegenstaande enkele aanslagen in Kut en Nassariyah, betrekkelijk stabiel bleef. Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (Procedurerichtlijn) en de samenwerkingsplicht, de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker in een eerste onderdeel aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet heeft voldaan aan de op haar rustende onderzoeksplicht doordat zij de door hem in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde documenten niet onderzoekt. Verzoeker wijst erop dat hij een overlijdensakte van zijn broer, een verzoek van het lokale politiekantoor aan de correctionele rechtbank tot onderzoek van de moord op zijn broer en het verslag van het politieverhoor in verband met de moord op zijn broer voorlegt. Noch de authenticiteit, noch de inhoud van deze documenten werden onderzocht en in de bestreden beslissing wordt enkel gesteld dat hij niet heeft kunnen verantwoorden waarom deze documenten niet eerder konden worden voorgelegd of waarom hij op zijn minst het bestaan ervan niet heeft aangegeven aan het Commissariaat-generaal. Daarnaast wordt gesteld dat de bewijswaarde van alle Iraakse documenten relatief is aangezien deze gemakkelijk zowel in Irak als daarbuiten illegaal kunnen worden verkregen. Deze bemerkingen volstaan

volgens verzoeker absoluut niet en ontslaan het Commissariaat-generaal niet van haar onderzoeksplicht.

In een tweede onderdeel laat verzoeker gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook op basis van de veiligheidssituatie in zijn herkomstregio zijn nieuwe asielaanvraag in overweging had moeten nemen. Naast de documenten riep hij immers eveneens de actuele veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst in als nieuw element. Verzoeker wijst er in dit verband onder meer op dat de Zwitserse asielinstanties subsidiaire bescherming toekennen aan inwoners uit Zuid-Irak, hetgeen geweten was door het Commissariaat-generaal daar dit gegeven blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier.

In een derde onderdeel voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft onderzocht of hij op een veilige manier kan terugkeren naar zijn woonplaats in zijn land van herkomst. Het feit dat hij geen veilige toegang kan hebben naar Nasseriya moet nochtans een essentieel element in de beoordeling van zijn asielrelaas zijn, aldus verzoeker, die erop wijst dat dit bovendien expliciet naar voor werd gebracht bij zijn nieuwe asielaanvraag. Het kwam dan ook het Commissariaat-generaal toe de toegang naar Nasseriya als een nieuw element in aanmerking te nemen. Het maakt immers de kans aanzienlijk groter dat hij in aanmerking zou kunnen komen voor een beschermingsstatuut zodat dit volgens verzoeker op zijn minst ten gronde dient te kunnen worden onderzocht.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een uittreksel uit UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report* van mei 2013, het reisadvies Irak van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking van 13 juni 2014 en UNHCR, *Guidelines on international protection: "Internal Flight or Relocation Protocol relating to the Status of Refugees"* van 23 juli 2013.

Op 28 juli 2014 laat het Commissariaat-generaal aan de Raad overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus "Irak. De geografische situering van het ISIL-offensief van juni 2014" van 24 juni 2014, een aanvulling op de informatie gevoegd aan het administratief dossier.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke

punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter staving van zijn derde asielaanvraag een aantal documenten voorlegt in verband met de moord op zijn broer, dat hij zich tevens beroept op de actuele veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, Nasseriya en dat hij bij het indienen van onderhavige asielaanvraag bovendien uitdrukkelijk heeft gewezen op de beperkte toegankelijkheid van zijn herkomstregio, die volgens verzoeker een eventuele terugkeer verhindert.

De Raad dient met verzoeker vast te stellen dat op geen enkele wijze werd onderzocht of verzoeker op een veilige manier kan terugkeren naar zijn woonplaats in zijn land van herkomst en benadrukt dat de bewijslast te dezen berust bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 juni 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS